

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilagami ter s »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6:60
pol leta 6 » 60 » » 3:30
četrt leta 3 » 40 » » 1:70

Posamične številke stanejo 10 vin.
Naročnino sprejema upravištvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasi in posnetice se računijo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsake vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostora. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« — Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravištvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravištvu.

»PRIMOREC«

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1:60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naši knjigarni, v tobakarni Schwarz v Šolski ulici, Jellersitz v Nunski ulici in v Korenski ulici št. 22; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Slovenska mestna šola v Gorici.

Opetovano se bavimo s slovensko mestno šolo v Gorici, katera stoji še vedno v oddaljenem Podturnu. Uzroki, zakaj je ta šola prazna, so znani. Slovenski stariši so rekli s prvega početka, da ne bodo pošiljali v oddaljeni Podturen svojih otrok, in jih tudi res niso pošiljali, le nekaj bližnjih se jih je doslej upisalo, do konca leta pa niso vstrajali, zlasti ne, odkar je postavljen »Mali Dom«; drugi so bili sprejeti v »Šolski Dom«, nekaj pa so jih požrle laške mestne šole. Šola v Podturnu stoji tako prazna, in magistrat plačuje učitelja in učiteljici, ki nimajo kaj opravila. Ali ostane vedno tako? Ne, tako ne sme ostati, marveč Slovenci v Gorici si moramo končno vendarle priboriti tako šolo, v katero bomo lahko pošiljali svoje otroke. Pot do tega cilja bo brez dvoma še trda, zlasti če upoštevamo, kako lahko so doslej dosegli Lahji na šolskem polju proti nam vse, kakor so želeli. Toda to nas ne sme plašiti, marveč moramo z nova pričeti boj za slovensko mestno šolo v Gorici. Sploh je nerazumljivo, da so ga oni, ki so ga vodili, opustili kar tako ter se takorekoč udali laškemu nasilstvu in brezvestnemu početju s slovensko šolo. Opustitev boja je bila vsekakor hiba — kakor je tudi res, da z abstinenco ne dosežemo nikdar take slovenske šole v mestu, kakoršno želimo. To pač uči zgodovina dosedanjih stremiljenj po slovenski šoli, ki bi odgovarjala svojemu namenu. Radi tega je vseg odobravanja vredno, da se je zopet oglasil nekdo s podpisom »Solnik« v »Edinosti«, ki nasvetuje, kakor smo omenili zadnjič, opustitev abstinence ter napolnitev ljudske šole v Podturnu. Čudno se glasi to na prvi hip, toda vendarle je vredno upoštevanja. Če po dosedanji poti nismo dosegli ničesar, krenimo na drugo, ker pač ne smemo ostati pri tem, da bi se ne brigali več za naš cilj, mar-

več s podvojeno močjo se moramo lotiti dela pa po drugi poti!

Dopisnik v »Edinosti« pravi:

»Slovenci v Gorici naj opuste abstinenco, ki ni donesla nikakega vpeha, ako nimajo trdnega prepričanja in zagotovila, da abstenenčna pot gotovo in v kratkem dovede do slovenske šole v središče Gorice. — V početku šol. leta naj se vpiše vse slovenske otroke v ljudsko šolo Podturnom, a prve one, ki stanujejo blizu šole. Ker je slovenskih otrok že v sami bližini šole zadostno, da polnijo vse štiri razrede, obstoječe slov. ljudske šole, ki jo vzdržuje mesto, vsprejmejo naj se ostali v zavode »Šolskega Doma«. Za vse otroke, ki ne bodo mogli biti sprejeti v sedanjo štiri-razrednico, naj se takoj vloži prošnja za drugo šolo na drugem kraju, recimo, na severnem delu mesta, ali še boljše: v središču mesta. Na tak način bi dobila Gorica dovolj slovenskih ljudskih šol v Gorici. Kraj in poslopje začetkoma morda ne bosta povsem odgovarjala, toda vedimo, da nekaj je le bolje, nego nič, in da vsega se nikdar ne doseže hkratu. Začetek je povsodi težaven. Slovenski roditelji v Gorici naj se posvetujejo o našem blagohotnem nasvetu ter naj po vsestranskem premišljevanju store primerne korake.«

Pred vsem moramo omeniti, da trditev, da je že v sami bližini šole zadostno otrok, da polnijo vse štiri razrede, ne odgovarja popolni istini. So otroci tam, toda za 4 razrede jih ni. Seveda pa je malenkost napolniti vse 4 razrede z otroki. Če bi se to zgodilo, bi jih najbrže ostalo še lepo število, in za te bi bilo treba druge šole. Takoj jo zahtevati! Tako pridemo z nova do resnega boja za slovensko šolstvo v Gorici. Seveda se moramo lotiti boja vsi, brez razlike. Le on glas se mora čuti: Dajte nam potrebne šole v mestu!

V tako svrhu pa treba trdne organizacije; stariše treba pripraviti do tega,

da se udajo narodni disciplini ter vsi zapišejo svoje otroke v šoli v Podturnu. Da se to doseže, treba pa pred vsem sklicati jih, razložiti ustno vso reč, navdušiti jih in pokazati velik pomen započete akcije. Popolnoma jih pridobiti za novo akcijo — pa je storjen že velik korak naprej v boju za slovensko šolo v mestu!

Pred vsem je potreba shoda z dnevnim redom: Razgovor o slov. mestni šoli v Gorici. Kdo naj ga skliče? V prvi vrsti bi bili poklicani, sklicati ga, oni, ki so vodili boj ali stali v njem — sicer pa naj ga skliče Peter ali Pavel, do shoda mora priti, ako se hoče res kaj ukreniti, ako se hoče nadaljevati boj za našo najsvetejšo pravico: za ljudsko šolo! Torej na noge!

Zavožena klerikalna politika.

I.

Naši prebrisani klerikalci so prišli s svojo zavoženo politiko v zagato, iz katere ni več izhoda. Popolnoma so jih potlačili Lahji v stran, tako da reveži nimajo nobene veljave več, niti za počen groš. Deželni odbor nam kaže to žalostno sliko prav drastično, moderno-secesionistično napravljeno. Od prvega početka naprej, ko so vstopili mogočni klerikalni gospodje v deželni odbor, so bili določeni od laške strani za štatiste. Uloga štatistov so igrali izborno, stajali so in obsedevali, kimali in včasih s strahom kako besedo izustili. Včasih so premišljevali, da bi bilo prav, če bi tudi njihova tupatam obveljala, in Berbuč je že doma ob dobri kapljici preštudiral, kako bo govoril. Govoril je tudi res včasih, ali uspeha ni bilo nikoli. Prigodi se, da včasih odpre usta hlapec ter hoče kaj od gospodarja, ali se utakne v govor ali pa celo daje nasvete; v takih slučajih se čuti gospodar vedno žaljenega, da hitro zavrne hlapca: E, kaj boš ti! Molči!! Deželni glavar, ki je galanten gospod, sicer ni rekel Berbuču: Molči! — ali glasovanja

so kazala hitro po vrsti, da slovenska odbornika nimata v deželnem odboru nič govoriti, nič odločevati, da jima je usojena le uloga štatistov.

Tako je bilo pred zadnjim zasедanjem deželnega zbora, za tem pa je še slabše. Popolnoma umevno. Kajti v zadnjem zasédanju se je šele prav pokazalo, kaj vse smejo delati Lahji ob pasivnosti klerikalnih Slovencev, ter kako so ti ljudje v slučajih brezpogojno, hlapčevsko primorano udani Lahom, da delajo ti baš, kar hočejo. V prežalostnem spominu so našim čitateljem še razni dogodki izza zadnjega deželnozbornega zasédanja. Ti dogodki so dali Lahom popolno moč v roke, in odslej kar naravnost prezirajo svoje klerikalne zaveznike, ker vedo, da se jim jih ni prav nič bati ter da ne storijo niti jednega koraka, ki bi le kako rahlo omajal njihovo stališče!

Ali glejte! Vendar so nekaj storili! Berbuč in Klančič sta se odpovedala deželnemu odborništvu! Prišlo je tako daleč, da niti enega slovenskega praktikantka ni mogoče več spraviti v deželno službo. Ker pa so Lahji tudi na sploh ves delokrog deželnega odbora potegnili nase ter se vrši vsestransko le njihova volja, je bila uloga slovenskih deželnih odbornikov od dneva do dneva žalostnejša, vedno bolj poniževalna — slednjič se je le »naveličal« Berbuč, Klančič je bil naveličan že zdavnej, in odpovedala sta se!

Ko smo podrezali v javnosti ter pozvali klerikalce, zakaj da tako molčajo o tem odstopu, je slednjič vendarle prišla na dan »Gorica« s tako-le vestjo:

»Deželni odbor goriški je v svoji seji dne 5. avgusta imenoval praktikanta na deželnem hipotečnem zavodu. Slovenska odbornika sta zahtevala, naj se imenuje za to mesto Slovenec, ker so vsi drugi uradniki na tem zavodu razun enega Italijani. A imenovan je bil Italijan. Iz tega in iz drugih imenovanj, kakor tudi iz postopanja deželnega odbora v drugih zadevah sta

— 49 —

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

Njegove nozdrvi so se širile nalik nozdrvim divje živali, ki vonja kri, in za njegovimi ozko odprtimi ustnicami so se pokazali divji, drobni in ostrí zobje nalik zobovje šakala.

Vendar je ležal na njegovem obličju izraz nežne ljubeznivosti, katerega Franc pri njem ni opazil še nikdar. Zlasti njegove črne oči so bile čudovito ljubeznive in nežne.

Med tem nadaljujeta obsojenca svojo pot proti šafotu; čim bližje prideta, tem jasneje je lahko razločevati poteze njihovih obrazov.

Peppino je bil lep mladenič, star štiri do petindvajset let; njegov obraz je bil ožgan od sonca, njegov pogled prost in divji. Glavo je nosil visoko, in zdelo se je, kakor da hoče izvedeti iz zraka, od kod prihaja njegov rešitelj.

Andrea je bil majhen in debel; z njegovega krutega obraza ni bilo lahko natanko sklepati na starost, vendar mu je bilo prisoditi kakih trideset let. V ječi mu je zrastle brada. Glavo je imel povešeno, noge so ga komaj nosile. Vsa njegova osebnost je bila videti mehancična in brez vsake volje.

»Zdi se mi,« pravi Franc grofu, »da ste nama rekli, da usmrtijo samo jednega?«

»In s tem sem vama povedal resnico,« odvrne ta hladno.

»A tu sta vendar dva obsojenca.«

»Da, toda umreti ima samo jeden izmed njih; drugi ima pred seboj še dolgo življenje.«

»Vendar se mi zdi, če ga menijo pomilostiti, da za to nimajo več mnogo časa.«

»Tudi se zgodi to takoj. Poglejte!« pravi grof.

Res se prerine v hipu, ko pride Peppino pod mandaio, skozi vrsto karabinarjev neovirano spokornik, ki se je navidezno zakasnili. Približa se predstojniku bratovščine ter mu izroči štirikrat preganen papir. Zvedavi Peppinov pogled opazi vse to. Predstojnik bratovščine razgane list, ga prečita in zamahne z roko.

»Hvaljen bodi Gospod, in Njegova Svetost bodi blagoslovljena!« pravi z glasnim in lahko razumljivim glasom. »Jeden izmed obsojencev je pomiloščen.«

»Pomiloščen!« zakliče ljudstvo z jednim glasom. »Pomiloščen!«

Pri tem klicu se Andrea predrami in dvigne glavo.

»Kdo je pomiloščen?« zakliče.

Peppino se ne zgane in ne zine besedice.

»Pomiloščen in oproščen smrtne kazni je Peppino, imenovan Rocca Priori,« pravi predstojnik bratovščine.

In s temi besedami odda papir načelniku karabinarjev, ki ga prečita in vrne.

»Peppino pomiloščen!« zakliče Andrea, ki se je vzdramil popolnoma iz svoje odrevenelosti. »Zakaj je pomiloščen on in ne jaz? Oba bi morala umreti; obljubilo se mi je, da umrjem on pred menoj, in nihče nima pravice odločiti, da umrjem samo jaz. Jaz nočem umreti, jaz nočem!«

In obesi se na roke svojih duhovnikov, se zvija, kriči in si ves besen prizadeva, da bi raztrgal vezi, s katerimi je bil zvezan.

Rabelj namigne svojima pomočnikoma, ki skočita k obsojencu in ga pograbitaa.

»Kaj pa to pomeni?« vpraša Franc grofa, kajti ker se je govorilo vse v rimskem narečju, ni mnogo razumel.

»Kaj naj to pomeni?« pravi grof. »Ali ne morete uganiti? Ta človek, ki mora umreti, besni, ker ni treba umreti njegovemu dosedanjemu tovarišu, in bi ga raztrgal raje z zobmi in kremplji kakor pa mu pustil življenje, katero ima izgubiti sam. O ljudje, ljudje, krokodilska zalega, kakor pravi Karol Moor,« vsklikne grof in dvigne svoje pesti proti množici, »kako vas spoznavam tu zopet, in kako si ostajate vedno jednaki!«

Res so se Andrea in rabljeva pomagata valjali po prahu, in Andrea je pri tem kričal: »On mora umreti, jaz hočem, da umrjem! Nihče nima pravice odločiti, da umrjem samo jaz!«

»Glejta, glejta,« nadaljuje grof in prime oba mladeniča za roko; glejta, kajti resnično, to je znamenito. To je mož, ki je bil udan v svojo usodo, ki je šel brez vsake volje k šafotu, sicer kot strahotepec, a brez vsakega ugovora, brez vsakega upiranja. Ali vesta, kaj mu je dajalo moč, kaj ga je tolažilo? Misel, da deli z njim njegov smrtni strah drugi, da ima umreti pred njim drugi prav tako kakor on sam. Popeljite dve ovci v klavnico, dva vola pod sekuro ter razložite jednemu izmed njih, da njegovemu tovarišu, oziroma njeni tovarišici, ni treba umreti.

Ovca bo meketala veselja, in vol bo mukal zadovoljnosti. Toda človek! Človek, ki ga je ustvaril Bog po svoji podobi, človek, ki mu je dal Bog za najvišjo postavo, ljubiti svojega bližnjega, človek, ki mu je dal Bog glas, da lahko izraža svoje misli, — kaj poreče ta človek, ko izve, da je oproščen njegov tovariš? Kletev! Čast človeku, temu gospodarju narave, temu kralju stvarstva!

Grof se spusti v smeh, toda v strašen smeh, kažoč, da je moral strašno trpeti, predno se je mogel tako smejeti.

sklepala slovenska odbornika, da ne moreta varovati koristi goriških Slovencev tako, kakor se jim je zdelo potrebno. Zato sta odložila svoja mandata kot odbornika z namenom in željo, da bi se drugim posretilo dosti, kar je bilo njima zabranjeno. Namesto profesorja Berbuča je stopil v deželni odbor njegov namestnik Ant. Jakonič; namesto Klančiča bo najbrže poklican dr. Gregorič, katerega je Klančič namestoval, kakor je bil poklican dr. Verzeznassi po smrti svojega namestnika dr. Venutija. Želeli so, da bi se razmere v deželnem odboru poblažile in da bi se vrnili časi iz začetka sedanje dobe, ko so se vršila imenovanja in drugi sklepi soglasno po medsebojnem sporazumljenju in dogovoru. Imenovani odborniki, oziroma njihovi namestniki ostanejo v službi, dokler deželni zbor pri prihodnjem zasedanju drugače ne ukrene.

V tej notici je precej prefriganosti in olepšana je vsa reč. Pomenimo se o tem prihodnjic, pribijemo pa že danes, da je trditve o »medsebojnem sporazumljenju in dogovoru« — čisto navadno slepilo, kajti dognano je, in opetovano smo to tudi jasno dokazali, da se vrši ves čas, odkar so stopili klerikalci v deželni odbor, tam edinole laška volja!

DOPISI.

Iz Kobarida. — Zadruga za pobiranje užitnine na Kobaridskem je izgubila že 31. decembra 1904. pravico do pobiranja užitnine. Kavcije, katero je imela za to vloženo pri c. kr. davkarji v Kobaridu, pa kljub večkratnim prošnjam še sedaj ni prejela, čeprav so bile deželne in državne remanence že v maju t. l. plačane.

Ker se udje vsled tega pritožujejo in delajo za to predsednika odgovornega, bi bilo od finančnega nadzorstva v Gorici umestno, da bi se stvar končno uredila!

Ivan Miklavčič, predsednik.

Iz Podgora. — (Česa nam je treba.) Hočem spregovoriti o načrtu za nas slovenske Podgorce, katerega se bomo morali poprijeti vsi od najbogatejšega pa do najnižjega.

Vprašanje: Zakaj propadamo Slovenci v Podgori? Odgovor: Tukaj v Podgori imamo najhujših agitatorjev italijanske narodnosti, kateri delajo najhujšo zgago v narodnostih stvarih, in te mi še sami največ podpiramo!

1. Zakaj bi si n. pr. v tako veliki občini, kakor je Podgora, ne poskrbeli vsaj enega hrivca slovenske narodnosti? Prav dobro bi izhajal, če bi si vzel nase tudi le dva dni v tednu, to je v soboto in ob nedeljo dopoldne. Tako pa podpiramo Laha, strastnega strankarja!

2. V Podgori imamo slovenskega krojača blizu cerkve, kateri izgotavlja prav izvrstne

obleke, kakor si jih kdo želi, torej podpirajmo naše, ne pa tistih, ki so naši nasprotniki.

3. Imamo kovača tu, tuži Slovence, kateri ima kovačnico pri g. S. Bregantu, torej posestniki, kmetje, brez izjeme, vsi se obračajo do njega!

4. Tudi čevljarje imamo slovenske! Podpirajmo torej nje, ne pa hujskače!

5. Mizarje imamo tudi Slovence tu v Podgori, in ako bi nam oni ne zadostovali, imamo brate v Solkanu, kateri nam precej ustrezajo. Tako imamo tudi krčme, prodajalnice jestvin in druge, katere vzdržujejo naši slovenski domačini, katere bi morali brez izjeme vsi Podgorci podpirati, ne pa, kakor se opazuje, da podpirajo več druge! Potem slov. posestniki, kadar oddajate stanovanja v najem, imejte zmiraj odprte oči!

6. Zidarje imamo tudi Slovence v Podgori, katerih bi se lahko posluževali, če pa ne zadostuje naših slov. domačinov, jih udobimo v bližnjih vaseh v Biljah, Renčah i. t. d., kateri nam bodo prav tako in še bolj po delali, kakor tuji zidarji.

Pa še ena mi na srce stoji, katere ne morem in ne smem zamolčati, ker je vnebo-upijoča! Naša slavna občina si ne more udobiti slovenskih zidarjev, ona izroča svoje delo enemu najhujših Lahonov cele Podgore (K...).

Pozivlja se torej naše starešinstvo, da si poskrbi slovenske zidarje, in ako ne dobi zadostno domačinov, jih lahko najame v bližnjih slov. vaseh.

Še veliko napak je tu v Podgori, katere pa pozneje opišemo. Zdaj ostanemo pri tem, in prosimo slov. gospodarje, gospodinje, fante in dekleta in vse slavno občinstvo, popustite, kar je slabega in kar je v škodo vam in vašim otrokom, da ne bodete enkrat govorili (kakor že sedaj govorite) »ostro vsi ti furešči Lahi si tukaj v Podgori dobro pomagajo.«

Prosim, pomislite zakaj? Ker jim sami pomagamo in jih podpiramo.

Torej ta spis, ljubi Podgorci, vzemite si ga k srcu, in podučite se drug drugega in poprimite se gesla: »Svoji k svojim«, potem bode videli, da v pol leta bo imela Podgora vse drugo lice, kakor ga ima sedaj.

Domač naroden Podgorec.

Iz goriške okolice. — V začetku letošnje spomladi je tožil nekdo v »Soči«, da mnogo naših okoličanskih društev spi, da ne delujejo, ter navajal tudi vzroke takemu spanju. Sprožil je ob enem misel, naj bi se ustanovila »Zveza gor. okol. pevskih in bralnih društev«, katera naj bi čuvala nad društvi, ter jih varovala propada. No, to poletje nam je pa pokazalo, da društva ne spijo popolnoma, ampak da tudi delujejo, ako le hočejo. Letos je bila v tem oziru prav »dobra letina«, kajti skoraj vsa društva so nastopila v javnosti. In ravno ti mnogostevilni nastopi so pokazali, kako potrebna je ureditev društvenih razmer. Naše veselice so postale tuintam preveč enolične, in tako zgubljajo na vrednosti. Grajati se pa mora posebno to, da včasih nastopajo pevci, ki so pri vajah pesem komaj »skozi stolčki«

v drugih krajih si zbirajo spet pretežke pesmi i. t. d., tako da pravega užitka pri takih pesmih je le malo. Ravno tako je z igrani; igra se nauči na pamet (mogoče še to površno) in potem mučijo igralci na odru sami sebe ter poslušalce, ki nestrpno sedijo ali stojijo ob pripetkajočem solncu pred odrom. Se razume, da to ne velja za vse. Vse take prireditve pa stanejo mnogo denarja, in ako se veselica enkrat ali dvakrat ponesreči — kar bi ne bilo čuda ob obilici javnih plesov — je društvo takoj blizu groba. To vse omenjamo s prav dobrohotnim namenom. Zato je pa skrajno potrebno, da se društvene razmere uredijo tako, da se jim ne bode l. ti propada, ampak da bodo delovala res le v korist in blagor naroda.

Ureditev je pa le mogoča, ako se društva združijo v skupno delovanje, ako se ustanovi »Zveza«, katere naloga bi bila, kakor že povedano, skrbeti za ohranitev in prospah društev. O tem naj bi premišljala vsa društva.

Obširnejše »Zvezi« bi se dalo govoriti, ako bi vsako društvo izvolilo po enega pooblaščenca, kateri bi se šli na skupno posvetovanje ter se prepricali, ali je taka Zveza sploh mogoča ter koristna ali ne, in ako je, tedaj naj bi se takoj lotili dela, da bi se že v prihodnjem letu pokazalo, da združene moči veliko več dosežejo, kakor posamezne.

Iz Kostanjevica, dne 18. avgusta. — (Mesto hvaležnosti izkazuje kat. društvo pod farško komando demonstracije.) Kakor obče znano, je udarila pred dvema letoma strela v zvonik in cerkev, in isto zadno poškodovala. Cenila se je škoda na okroglih 12 tisoč kron. Ker pa ni bila zavarovana, je prizadajala s tem občuten udarec cerkvenemu premoženju in občini, kajti prispevati je morala iz lastnega, da se je potrebno popravilo. — V tej stiski se je zateklo cerkveno predstojništvo na namestništvo v dosego kake podpore, ali žalibog zaman. Nato se je uročila prošnja na cesarja, kateri je iz lastnega daroval 200 kron. In tudi od ministerstva za uk in bogočastje je dospelo 600 kron v popravo orgel v cerkvi, katere so se v resnici popravile.

Naše tak. delavsko »podporno in izobraževalno društvo« je imelo 15. t. m. veselico, pri kateri je sodelovalo tudi pevsko društvo, v katerem so cerkveni pevci. — Ker so se isti pa naslednjega dne po kosilu v krčmi spri in nekega delavca tolovajsko napadli in tako močno pobili, da se je moral iti zdraviti v goriško bolnišnico, so bili isti vsled naznana častnikov navzočega 47. pešpolka aretovani in odpeljani v zapor v Komen.

To je tako razjarilo društvo, da danes na rojstni dan našega presv. cesarja, je bila v veliko presenečenje vseh le navadna tiha maša, ne da bi se le en očenaš za blagor in srečo presv. cesarske hiše odmolil, medtem ko je bila vsako leto slovesna sv. maša z zahvalno pesmijo in blagoslovom in streljanjem topičev. — Premisli sleherni, v kakem duhu

se izobrazujejo mladeniči in delavci v tem društvu, in kompetentne oblastnje naj vzamejo to na znanje in ravnanje.

Iz Dornberga. — Kakor smo poročali zadnjič, bo imelo društvo »Naprej« 3. septembra veselico z veliko narodno igro in s plesom. — Glavna točka veselice bo ponavljanje igre »Deseti brat«. — Mnogo jih je, ki mislijo, zakaj uprizori društvo to igro, ko jo je igralo že pred dvema letoma, ker ne manjka drugih iger. Takega mnenja so bili tudi nekateri društveniki, ter si zbrali neko veliko igro, ki se še ni igrala daleč okrog. Ali ko smo slišali glas iz okolice, posebno pa iz mesta, da žele, naj ponavljamo »Desetega brata«, ker se ta igra ni še uprizorila v naši dolini in tudi daleč okrog, razun v Dornbergu, in ker ima v sebi mnogo podučljivega in humorističnega, smo se naposled udali splošnji želji ljudstva. — Že pred dvema letoma smo igrali »Desetega brata« v splošno zadovoljnost ljudstva, kar smo izvedeli iz časopisov in tudi ustmeno. Letos upamo pa, da se bo igralo še mnogo boljše. Nastopi tudi igralec g. Molek iz Gorice, in tudi nekatere druge osebe, ki so večkrat dobro igralo na marsikaterem odru, katerih imen pa za sedaj ne povemo.

3. septembra utegne biti torej prav lepo v Dornbergu, in že sedaj vabimo ljudstvo od blizu in daleč, naj nas obišče isti dan, ker ne bo manjkalo zabave. Po veselici bo ples, pri katerem bosta igrali dve godbi. Veselico uprizorimo na krasnem vrtu g. Karla Kerševanija, ki je prav primeren za prirejanje veselice.

Prihodnjic več.

Iz Solkana. — (Veselica v Grgarju.)

V nedeljo je bilo v Grgarju jako prijetno. Veselica, katero je priredil »Solkanski Sokol« je skončala nad vse pričakovanje dobro. Zato gre hvala v prvi vrsti vsem vrlim društvom, ki so se odzvala radovoljno našemu vabilu za sodelovanje, enako tudi bratskim društvom iz Gorice in Pračine, kateri se nista vstrašili trudapolnega pota in najhujše opoldanske vročine za vdeležbo. Pri vsprejemu so zapeli vrli grgarski pevci »V hribih se dela dan«, kar je bilo v resnici pomenljivo, ker takoj se je priglasilo več uglednih mladeničev za vstop v sokolsko društvo. Imeli smo že priliko slišati petje trnovskega društva »Orel«, in ravno radi tega nas je toliko bolj iznenadil njihov napredek in dovršenost v pevu. Vidi se pač jasno, da je za napredek potrebno le nekoliko požrtvovalnosti in moč, kakoršen je njihov pevovodja in predsednik g. Leban. Enako nas je presenetilo izborna petje grgarskih pevcev, kateri so nastopili na odru celo brez pevovodje. Peli so pod vodstvom domačega mladeniča in so nad pričakovanje častno izvršili svojo nalogo, ter s tem pokazali, da se tudi v Grgarju goji lepo slovensko petje. Izreden užitek nam je nudilo čepovansko društvo »Vila« s krasnim petjem dveh meš. zborov in tamburanjem, za kar jim bodi iskrena hvala. Omenimo naj, da so bili vsi ob enem pevci in tamburaši.

(Dalje v prilogi.)

Med tem se je borba nadaljevala, in rabljeva pomočnika sta spravila Andreo na šafot; vse ljudstvo je bilo razjarjeno nad njim, in dvajset tisoč glasov je klicalo:

»V smrt ž njim, v smrt!«

Franc se obrne nazaj, toda grof, ki ga je trdno držal za roko, ga potegne zopet k oknu.

»Kaj vendar delate?« mu pravi. »Usmiljenje! Pri moji duši, to bi bilo res umestno! Če bi čuli klic: »Stekel pes!«, bi pograbili svojo puško, planili na cesto in ustrelili brez usmiljenja ubogo žival, ki ni zakrivila končno nič drugega kot to, da jo je ugriznila druga, in da je napravila z drugimi to, kar se je zgodilo ž njo. Usmiljenje imate pa s tem človekom, ki ga ni nihče ugriznil, ki pa je usmrtil svojega dobrotnika in hoče zdaj, ko ima zvezane roke in ne more več moriti, na vsak način videti smrt svojega nesrečnega tovariša. Ne, ne, pogledjte, pogledjte!«

Ta opomin je bil skoro nepotreben, kajti Franca je ta strašni prizor takorekoč začaral. Rabljeva pomočnika sta zvelkela zločinca pod gilotino ter ga prisilila, da je pokleknil, ne meneč se za to, da je grizel, krical in prosil. Poleg njega je stal rabelj, pred njim množica ljudstva.

Na dano znamenje se rabljeva pomočnika odstranita. Obsojenec se hoče dvigniti, toda predno se to zgodi, zadene težko železo njegovo levo roko. Začuje se slaboten krik, in obsojenec omahne nalik pobiti živali z obrazom na tla. Še en vdarec, in obsojenec obleži na hrbtu. Zdaj spusti rabelj železo, da pade, potegne nož izza pasa, prepara hudodelcu vrat, skoči nanj in prične gnesti z nogami njegovo telo.

Kadarkoli prestopi, se izlije iz obsojenčevega vratu val krvi.

Franca ne more vstrajati dalje, izvije svojo roko iz grofove in omahne skoro nezavesten v naslonjač.

Albert je sicer stal, toda z zaprtimi očmi in drže se z rokami za zastor ob oknu, kajti sicer bi se bil zgrudil.

Grof je stal prosto in triumfujoče kakor hudobni anđelj.

XV.

Rimski karneval.

Ko se je Franc zopet zavedel, je videl, da pije Albert, bled kakor smrt, kozarec vode, in da se grof opravlja v svoj bajazzo-kostum. Mehanično pogleda na trg: vse je proč, šafot, rabelj, žrtev; samo glasno, veselo, živo ljudstvo je ostalo; zvon raz Monte Citorio, s katerim so zvonili samo ob papeževi smrti in ob otvoritvi »mascherate«, zapoje v polnih zvokih.

»Kaj pa je?« vpraša grofa.

»Nič, čisto nič, kakor vidite,« odgovori ta, »razun da se začneja karneval. Kar oblecite se!«

»Res je,« pravi Franc, »od te naravnost grozne scene je ostala komaj sled sanj.«

»Saj so tudi samo sanje, samo mora, kar smo videli.«

»Da, mi, toda obsojenec?«

»Tudi za tega so to sanje, toda s tem razločkom, da se je v sanjah preselil na oni svet, dočim ste se vi zbudili. In kdo ve, kateri od vaju je na holjem?«

»Toda,« vpraša Franc dalje, »kaj se je zgodilo s Peppinom?«

»Peppino je pameten dečko, ki ni v se prav nič zaljubljen in ki se je, proti navadi večine ljudij, ki se togoti, če se ne zmenimo zanje, zelo razveselil vide, da je obča pozornost obrnjena njegovemu tovarišu, in to raztresenost porabil v to, da se je skrivaj zmuznil v množico in izginil; pri tem se niti ni zahvalil častivrednim duhovnikom, ki so ga podpirali. Gotovo, človek je zelo nehvaležna, sebična stvar... Toda oblecite se; glejte, gospod Morcerf bo preje oblečen.«

V istini je obval Albert mehanično svoje svilene pantalone čez črne hlače in lakaste skorjone.

»No, Albert,« vpraša Franc, »ali se ti ljubi, uganjati no-

rosti?« Dej, odgovori prosto.

»Ne,« odgovori ta, »pa vendar mi je ljubo, da sem enkrat nekaj takega videl, in sedaj razumem gospoda grofa: če se sploh enkrat more navaditi te igre, je morda edina, ki še razburi.«

»Brez ozira na to, da ne moremo značajev nikdar proučevati bolje, kot v takih trenutkih,« pravi grof; »na prvi stopnji šafota strga smrt krinko, ki jo je človek nosil celo življenje, in pravo obličje pride na dan.«

Priznati moram, Andrejevo ni nudilo lepega pogleda. Nesramni lopov... Oblecita se, gospoda, oblecita se; videti moram krinke iz papirja, da pozabim mesenih.«

Francu bi se se zdelo smešno, kazati sramežljivost, pustiti se motiti in ne posnemati vzgleda svojih spremljevalcev. Zato tudi on obleče svoj kostum in natakne svojo masko, ki ni bila bledejša, nego njegov obraz. Po dokončani toaleti grede dol. Včas, napolnjen s konfeti in šopki, jih je čakal; pričrnuje se sprevedu.

Teško je, predstaviti si preobrat scene, ki se je tu izvršil tako naglo. Mesto mračnega, molčečega pogleda smrti nudi Piazza del Popolo sedaj pogled na divjo, kričečo orgijo. Cela množica mask se steka od vseh strani, drvi iz vseh vrat, stopa iz oken; okoli vseh cestnih oglov obračajo bogovi, polni pierotov, harlekinov, dominov, markijev, transteverincev, grotesknih vitezov, kmetov. Vse to upije in razsaja, drugi nad druge; drug na drugega meče z moko napolnjena jajca, konfeti, svetlične šopke. Vse napada z besedami in lučaji tuje in znanice, in nikdo nima pravice, vzeti to v zlo, nihče ni storil drugega, nego se smejal.

Franc in Albert sta bila kakor moža, katera peljejo, da se po kakih veliki boli raztreseta, na glasno pojedino, in ki čutita, kako se mreža med preteklostjo in sedanostjo vedno bolj zgošča, kakor hitro pijejo in se opajajo. Še vedno sta čutila notranji jek tega, kar sta ravnokar doživela, toda obča pijanost se je polagoma lotevala tudi njiju; zdi se jima, kakor da ju hoče zapustiti že omahujoča zavest; čutita nekako posebno

Solkanski pevci so seveda kot vedno tudi takrat častno dovršili svojo nalogo pod spretnim vodstvom g. Drag. Yuga. Ugajala je vsem udeležnikom nad vse telovadba, toliko proste vaje kot vaje na orodju, in zdi se da to ni bilo zadnja telovadba v Grgarju, ker seme je padlo na rodovitna tla, za kar nam jamčijo zgoraj omenjeni priglasili za vstop v sokolsko društvo.

Po dokončanem vsprejemu se je razvila kaj živahna zabava na krasno odličnem dvorišču, katero je bilo žal še premajhno za ogromno udeležbo. Ob zvokih prvaške Sokolske godbe so se vrteli pari pozno v noč, in lepo je bilo videti med veliko množico tako lepo število sokolskih oprav. Tudi gostilničar g. Budin je v polni meri skrbel za točno, dobro in ceno postrežbo tako, da je bilo vsem v vsakem oziru vstreženo; in mislimo, da ostane ta dan vsem udeležnikom še dolgo v dobrem spominu.

Domače in razne novice.

Imenovanje. — Provizorični pristav ravnateljstva pomožnih uradov pri deželni vladi v Ljubljani, naš vojak, g. Rudolf Zarli, je imenovan definitivnim pristavom z naslovom: ravnatelj.

„Slava Prešernu!“ — Knjižica „Slava Prešernu!“, ki jo je spisal povodom odkritja Prešernovega spomenika g. E. Gangl, je izšla. Naroča se pri „Društvu slovenskih književnikov in časnikarjev“ v Ljubljani. Melko vezani izvod te knjižice stane 60 vin., po pošti 5 vin. več; ako se naroči skupaj 50 knjižic, stane izvod 50 vin., ako se jih pa vzame skupaj 100, stane izvod samo 40 vin. Elegančno, v originalne platnice vezana pa stane knjiga 1 K 10 vin., po pošti 10 vin. več. Naročnina naj se pošilja naprej, da se prihrani ekspediciji nepotrebnih sitnosti. Kdor naroči najmanj 50 izvodov skupaj, se mu dopoljšajo poštne prosto. Nadejati se je, da bodo vsi krajni šolski sveti na Kranjskem, slovenskem Štajerskem, Primorskem in Koroškem storili svojo narodno dolžnost in naročili primerno število te knjižice, da se razdeli med šolsko mladino. V tem oziru apelujemo na naše rodoljubno učiteljstvo, da poskrbi vse potrebno. Knjižica se je že predložila krajskemu dež. šolskemu svetu v odobrenje, in ni dvoma, da že v najkrajšem času izide uradni odlok, s katerim se krajnim šolskim svetom priporoča ta knjiga v nakup. C. kr. mestni šolski svet ljubljanski je že sklenil, da nakupi okoli 2000 izvodov, da se razdele med šolsko mladino. Isto so storili tudi že nekateri drugi krajni šolski sveti. Ker se je natisnilo samo 5000 izvodov, nemara zaloga skoro poide; zato pozivljamo vse one rodoljube, ki si hočejo knjigo nabaviti, da to čim preje store, ker se sicer lahko prigodi, da ne dobe knjige, ki nemara ne izide v drugem natisu. Prosimo torej vnovič vse krajne šolske svete, korporacije, društva in posameznike, ki si nameravajo naročiti knjigo, da to

nemudoma store, predno poide zaloga! Kakor smo že gori navedli, sprejema vsa naročila „Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev“ v Ljubljani.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je te dni razposlala vsem slavnim občinskim odborom na Slovenskem sledečo prošnjo:

Slavni občinski odbor! Dvajset let je minilo odkar so Slovenci ustanovili svojo „Družbo sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani, ki ima namen, obvarovati slovensko dečo pred potujčevanjem. Dvajset let, v katerih je bilo družbi marsikaj pretrpeti. — Slavni odbor! Naša družba ne propada, nego njen delokrog se širi od dne do dne; a žal, marsikaki nujni zahtevi ne more ugoditi, ker ji nedostajajo potrebnih sredstev v to. Naši narodni nasprotniki delujejo vedno bolj in silijo danes družbo na odpor tudi tam, kjer bi si pred 20 leti nikomur niti v sanjah ne bilo zdelo verjetno. V tekočem letu je slavil nemški „Schulverein“ 25 letnico svojega delovanja in ob tej priliki so mu priskočile z znatnimi podporami na pomoč ne le nemške občine, marveč tudi take, kojih zastopi so vsled volilne geometrije slučajno v rokah naših nasprotnikov.

Častiti! Učimo se tudi od njih. Uk je dober vsak, najsi pride od leve ali od desne.

Zato se pozivljamo s tem pismom danes do Vašega slavnega zastopa z vljudno prošnjo, da blagovolite nakloniti naši družbi stalno letno podporo. Opozarjamo Vas bratov Čehov. Ni je namreč tam srenje, da bi jej na srečo ne bila osrednja češka matica. Za tekoče leto pa prosimo izdatnejše izredne podpore, da poplačamo družbin dolg in tem načinom s prostejimi rokami in veselostnejši delamo še v prihodnje za svoj ljubi rod. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. V Ljubljani, dne 29. julija 1905.

Kolesarsko društvo „Gorica“ priredi v nedeljo dne 27. t. m. izlet v Čedad in Št. Peter ob Nadiži. Vspored izleta: Odhod ob 5. zjutraj izpred kavarne Central. V Čedadu sprejem kobarških in tolminskih kolesarjev, ki se pripoljejo čez Kobarid. Ob 10. dop. ogled muzeja ter raznih znamenitosti Čedada, opoludne skupen obed. — Ob 2½ pop. skupen odhod v Št. Peter ob Nadiži, kjer se razvije raznovrstna zabava.

Vsi gg. člani, ki še nimajo legitimacije, naj si jo takoj preskrbijo, da se jim bo mogoče udeležiti tega izleta.

Člani iz kobarškega in tolminskega okraja so naproseni, urediti si izlet tako, da odidejo skupno iz Kobarida ob 7. uri zjutraj.

Ob tej priliki se opozarja na sklep zadnjega izrednega občnega zbora, na katerem se je določila enotna društvena oprava. Vsi, ki jo želijo imeti, naj se obrnejo do društvenega predsednika.

Porotne razprave. — Porotne razprave v Gorici prično dne 12. septembra t. l.

Vojski prideja. — Te dni dospje v Gorico 27. pešpolk iz Gorice ter en bataljon lovcev,

nekaj gorske artilerije in dva eskadrona huzarjev. Dve bateriji topničarjev sta se vrnili v ponedeljek.

V Ricmanjih je dograjeno lepo šolsko poslopje, katero bo že najbrže drugi mesec izročeno svojem namenu. Ricmanjci si postavijo svoj „Narodni dom“, kjer bo sedež društva: posojilnici in hranilnici, pevskemu društvu „Slavec“, ki bo imelo tudi čitalnico, ter gospodarskemu društvu. — Te dni je pokopal vaši župan zopet dva otročiča kakor običajno.

V sosednjem Borštu so dobili samostojno župnijo. Posledica ricmanjskega boja.

Vipavsko železnico podaljšajo baje do Št. Vida; z gradnjo prično baje že meseca oktobra. Minoli teden so jo merili. Komisija je od ministerstva dobila naročilo, da se mora tako graditi, da se jo bo pozneje lahko podaljšalo do Postojne.

C. kr. višja učilnica za vinarstvo in sadjarstvo v Klosterneuburgu. — S početkom šolskega leta 1905/1906. so razpisani na tej učilnici 3 študentske c. kr. ministerstva za poljedelstvo po 500 K. Prošnje je uložiti najdalje do 30. septembra na ravnateljstvo rečenega zavoda. Prošitelji morajo dokazati, da so absolvirali IV. razred gimnazije ali realke, ali vsaj meščansko šolo z najmanjše „dobrim vspehom“ in da so dovršili 16. leto ali da je dovrše v solarinem letu vsprejema. Nadalje morajo predložiti izjavo očeta ozir. varuha glede plačevanja stroškov za vzdrževanje med časom učenja in stroškov pouka. Prošitelji morajo položiti vsprejemni izpit, ako niso predložili spričevala o drugem semestru 4. razreda gimnazija ali realke s uveljavljeno vsaj „zadovoljimi“ ocenami. S. učitelj mora biti prosilec večje nemškemu jeziku v besedi in pismu vsaj toliko, da more z razumom slediti pouku. Vsprejemni izpiti za leto 1905. do 1906. se bodo vršili od 14. do 16. septembra. Vsprejemanje v II. in III. tečaj se bo vršilo dne 18. septembra.

Elektrika v rabi pri novi železnici. — Ravnateljstvo za gradnjo železnice se bavi s študijami, kako uvesti v obrat elektriko ne samo na črti Solnograd-Inomost, marveč tudi na črti čez Ture in poleg črte Sv. Mihael-Beljaka-Pontabelj tudi na progi od Jesenic do Trsta.

Poleg tega se obrne železniško ministerstvo do južne železnice, da si poskrbi pravico do vodnih močij ob črti Beljak-Ala, Inomost-Franzensfeste, Bruck-Zidanimost-Ljubljana-Trst v svrhu nabave elektrike.

Kava se podraži? — Dunajska „Zeit“ javlja baje iz zanesljivega vira, da se kava podraži, in sicer za 40 vinarjev pri kilogramu, zlasti da se podraže nižje vrste. Razlog temu je, da trgovci surove kave pri slabijih vrstah že zdavno nič ne zaslužijo, ali do sedaj se niso mogli odločiti, da povišajo kavi ceno. Kava bi se imela podražiti že v 14 dneh!?

Častniki v civilni obleki. — Polkovni poveljniki so dobili, kakor se poroča, privoljenje, da smejo dovoliti častnikom, da morejo izven službe pohajati v javnost v civilni obleki. — V Gorici se vidi častnike v civilni obleki prav pogostoma.

Zaradi razhajanja Veličanstva so zaprli 41. letnega Ludovika Nicha iz Gorice, in sicer so ga prijeli v kavarni Dogana.

Napadena na polju. — 21letna Alojzija Markič iz Bat, ki služi v Št. Andrežu pri posestniku Zavadlavu, je tekla v nedeljo zvečer okoli 8 ure domov iz Sovodenj, kamor je bila šla na veselico. Kar naenkrat začuje sredi polja človeka, ki je skočil za njo, jo prijel, udaril po levem očesu, jo vrgel na tla, ji stopil na prsi ter ji strgal z vratu zlato veržico z brošo v vrednosti 30 K. Potem je iskal po žepu, ali tu se je že bal, ker ni vzel denarnice, marveč pustil dekle ter začel teči. Domov je prišla služkinja vsa preplašena. Naznanila je vso reč orožnikom, ali roparja bo težko dobiti, ker se je zgodilo to na samem in ker Markičeva ne more prav nič reči, kdo in kakšen je bil napadalec.

Laški vandilizem. — Iz Divače: Te dni je prišel 5. brambovski polk v Divačo. Imel je na cesarjev rojstni dan mašo na prostem. Popoldne je šlo nekaj vojakov v bližnjo vas Matavun pri škocjanskih jamah. Rojstnemu dnevju svojega cesarja na čast so ti laški vojaki pred gostilno prepevali iredentovske pesmi. Trikrat jih je prišel neki častnik opominjat, pa ni nič pomagalo. Vračaje se domov, so ti laški vojaki pokazali svoje junaštvo na poseben način. Na prostoru, s katerega je pred leti gledala takratna cesarčina slap Reke in okolice škocjanskih jam, je „Alpenverein“ dal za spomin napraviti lepo klop iz rezanega kamna in je zasadil nekaj dreves. Laški vojaki so to klop razbili in izruvali nekaj dreves. Res, lepa je kultura teh ljudi. Bilo je tu že na tisoče tujcev, bilo je tudi že vsakršnih vojakov tukaj, a še nikoli se ni zgodila taka surovost. Ta slava je čakala laških junakov! Sicer je pa to le posledica presrečnega negovanja iredente od strani oblastev.

Kamov v kolo. — V nedeljo ponoči se je peljal neki gospod iz Gorice s kolesom z Vipavskega domov. Za Črničami mu je priletel velik kamen v zadnje kolo, katero se je vsled tega tako pokvarilo, da je moral kolesar peš v Gorico. Naznanil je to reč takoj žandarmeriji v Šempasu.

S plesišča v zapor. — Kamnosek Jos. Čer-nic je imel prijatelja Iv. Majerja, ki je šel inkasirat neki njegov račun za 140 K. Ko je Majer veselo plesal Podturnom, so ga prijeli radi tega redarji ter odvedli v zapor.

Omnibus podr kolesarja. — Inženir Trombeta se je peljal mimo hotela Central v trenotku, ko je prihajal iz istega omnibus. Inženir je pohitel, ali vendar sta zadela vanj v hrbet konja, vsled česar je padel inženir na tla. Poškodovan je malce na hrbtu.

V pretepu se je slabo godilo 48 letnemu Fr. Bizjaku iz Dornberga; dobil jih je toliko, da je moral iti v Gorico k usmiljenim bratom.

Samomor. — V Starancanu v Furlaniji se je obesil 55 letni posestnik Ferdinand Trevisan. Vzrok: pijančevanje.

potrebo, udeležiti se tega hrupa, tega gibanja, teh vid jemajočih prizorov. Pest konfetijev iz drugega voza, ki so zadeli Morcerfa, ki so ga pokrili s prahom in ga zbadali kakor s tisoč iglami v vrat in vsak del njegovega obraza, ki ga ni branila maska, ga je popolnoma potisnila v obči boj vseh mask okoli njega. Sedaj tudi on stopi v vozu pokonci, zagradi z obema rokama v vreče in meče z vso ročnostjo, ki jo premore, jajca in konfeti okoli sebe. Sedaj je boj popoln, spomin na to, kar sta videla pred komaj pol ure, je v duši obeh mladih ljudi ugasil, pestri, živahni, nori pogled na okoli se ju je popolnoma polastil. Grof Monte Cristo je ostal, kakor se bralec lahko spominja, popolnoma miren.

Mislite si lepi dolgi korzo, obrobljen od enega konca do drugega od palač, štiri do pet nadstropij visokih, kojih balkoni in okna so vsa okrašena z najlepšim blagom in cvetlicami. Na teh hodnikih, na teh oknih trestotisoč gledalcev, Rimljanov, Italijanov, tujcev iz vseh štirih delov sveta: vse aristokracije združene, denarna, rojstvena, duševna. Dražestne ženske, ki se, omamljene po oplivu prizora, sklanjajo prek balkonov, pripogibajo iz oken in pošiljajo na mimoidoče vozove celo točo konfetijev, za kar dobivajo nazaj šopke cvetlic; zrak, otemnjen s konfetiji, ki padajo doli, s cvetlicami, ki jih mečejo gori; in potem po ulicah ta vrveča, vesela, nora množica, v najbolj nesmiselnih kostumih; ogromne zeljate glave, ki se sprehajajo, bikove glave na človeških telesih, psi, ki hodijo po sprednjih nogah, angelji in hudiči, svetniki, skušani od grešnikov kakor sv. Anton v puščavi, vtelesene sanje; izslikaj si ta kaos vsak po svoji fantaziji, toda kar more pisano, in imel bo blede predstavo o karnevalu v Rimu.

Pri drugem odhodu ukaže grof voz ustaviti in prosi spremljevalca, da ga izpuste in voz obdrže. Franc se ozre, voz stoji pred palačo Rospoli in pri srednjem, belo in z rdečim križem okrašenem oknu stoji modro opravljen domno, pod katerim si Francova domišljija predstavlja krasno Grkinjo iz gledišča Argentina.

„Gospoda,“ pravi grof, ko skoči raz voz, „ko se utrudita sodelovati pri tem prizoru in zaželita istemu prisostovati raje kot gledalca, vesta, da imata prostore pri mojih oknih; dotlej pa razpolagajta z mojim voznikom in mojimi slugami.“

Pozabili smo povedati, da je tičal grofov voznik v črni medvedji koži, ravno taki kakor Odry-jeva v Bärju in Bassi, in da sta oba lakaja, ki sta stala zadaj, predstavljala zeleni opici.

Franc se zahvali grofu za dobrohotno ponudbo. Albert se je seznanil z vozom, polnim romanskih kmetic, ki se je moral, kakor grofov, zaradi mnogokratnega zastanka vozne vrste, vstaviti in ki ga je Albert obsipal s šopki. Na nesrečo se je jel spreved zopet pomikati, in med tem ko se je on pomikal proti piazza del Popolo, se je peljal voz, ki je obrnil Albertovo pozornost nase, proti benečanski palači.

„Ah, Franc,“ zakliče Albert, „ali si videl voz poln romanskih kmetic, ki se ravno kreta iz vrste?“

„Ne.“

„Ah! prepričan sem, da so dražestne ženske.“

„Kakšna nesreča, Albert, da si maskiran; sedaj bi bil trenutek, da se odškoduješ za svojo dosedanjo smolo v ljubezni.“

„O!“ odgovori Albert pol v smehu, pol resno, „menim, da mi karneval ne mine brez odškodnine.“

Brez ozira na Albertov up je prešel dan brez drugih posebnih dogodkov, kakor da so srečali še nekolikokrat romanske kmetice. Pri jednem teh srečavanj se je snela, bodisi po naključju, bodisi namenoma, Albertova maska. Tedaj vzame vse šopke, kar jih je še imel, in jih vrže v voz; najbrže je bila jedna izmed krasnih žensk, katere si je predstavljal Albert pod maskami kmetic, od tolike galanterije ganjena, kajti ko zopet sreča voz s prijateljskimi, vrže vanj šopek vijolic. Albert ga strastno potegne k sebi; Franc, ki nima nikakega vzroka misliti, da je namenjen njemu, ravdušno gleda, kakó si ga on lasti. Albert ga vtakne v gumbnico, in voz nadaljuje svoj triumfski obhod.

„No,“ meni Franc, „tu imaš začetek za interesantni doživljaj!“

„Smej se, kakor hočeš, toda jaz mislim, da imaš prav, in tega šopka ne dam nikdar iz roke.“

„Pardieu! to rad verjamem,“ odgovori Franc s smehom, „tako ravnaš iz hvalečnosti.“

Ta šala je pa kmalu navzela čisto resen značaj, kajti ko sta prijatelja zopet srečala voz s kmeticami, je ona, ki mu je vrgla šopek vijolic, zaploskala z rokami, ko ga je ugledala v Albertovi gumbnici.

„Bravo! moj dragi! bravo!“ zakliče Franc, „to je pa imenitno; ali naj te zapustim? Si-li morda rajše sam?“

„Ne,“ odgovori ta, „ne, dajmo stvar časa. Nečem se udati kakor bedak prvemu nasmehu, rendezuju pod uro, kakor pravimo pri opernem plesu. Če lepo kmetico veseli, pečati se s stvarjo še dalje, jo jutri zopet najdemo; potem mi da kak znak in storim, kar bo potrebno.“

„Resnično, dragi moj Albert,“ odgovori Franc, „ti si moder kakor Nestor in zvit kakor Uliks, in če se je naša Kirka zavzela, spremeniti te v kako žival, mora ravnati premeteno, ali pa biti mogočna čarovnica.“

Albert je imel prav; lepa neznanka je brez dvoma tudi sklenila, da intrige danes ne nadaljuje, kajti dasi sta se mladeniča še nekolikrat peljala naokoli, nista več videla omenjenega voza; najbrže je izginil v kaki stranski ulici. Nato sta se vrnila nazaj k palači Rospoli, toda tudi grof in modri domino sta izginila; rumeno okrašeni okni ste bili sicer zasedeni, najbrže od oseb, ki jih je bil povabil.

V tem trenutku je dal zvon znamenje, da je mascherata za danes pri kraju; takoj je presledil vozni spreved, in vozovi so se razgubili v raznih prečnih ulicah. Franca in Alberta je peljal voznik brez vprašanja na španski trg in ustavil pred hotelom. Mojster Pastrini je sprejel svoja gosta na pragu.

(Dalje pride.)

Izpred sodnje. — Pred sodnike je bil klican Anton Hudorovič, 54 let star, obtožen, da je pomagal svojemu sinu Francišku pobegniti od vojakov. Cigan je tajil, ali pomagati mu ni nič, ker so ga obsodili na 3 mesece težke ječe s postom vsak mesec.

Beračica Marija Žagar se je bila okoristila z zmešnjavo povodom požara v Srpenici ter je ukradla raznega perila v znesku 100 K Mariji Logarjevi. Obsodili so jo v ječo na 4 mesece.

Okrađen. — Delavec Al. Legato je šel spat na Kornu št. 12. v sobo, kjer spijo še drugi delavci. Ko se je zbudil, mu je manjkalo: 3 goldinarji, nogavice, hlače in pa 1 kilo kruha. Neki dobri prijatelj mu je vse to odnesel ponoči.

Spoštovana rodina Špacapanov v Ozeljanu je obhajala v nedeljo na Veliki Otavi stoletnico rojstva svojega deda in ustanovitelja rodu v Ozeljanu. Najstarejši živi ud rodu je Ursula Špacapan, rojena l. 1825., poročena v Vitovlje k Marinčičevim. To so tudi posebno počastili. Pri slavnosti v cerkvi in na Otavi je svirala vojaška godba iz Gorice. Rod Špacapanov se je močno namnožil, le v Ozeljanu živi pomoški strani v 20 hišah ter šteje okoli 120 živih udov s tem priimkom. Vsa slavnost se je vršila v najlepšem redu.

Sadovi „katoliške misli“. — „Katoliška misel“ je spravila 4 Mirence v ječo, sedaj je bila pa v Kostanjevici zopet vrgla v zapor 4. Kar po 4 jih prijemlje! — „Slovenec“ naj rajši o tem razpravlja, mesto da pa katoliško-surovo napada „Sočo“, ker je pisala resnico. Surovi „Slovenec“ govori o pamfletu ter lo-povščini „Sočo“, ker je Lampeki zopet zakri-vil veliko surovost in napad v Kostanjevici. Kamor se zgane ta žegnani človeček, tam zapusti le slabe posledice. Mirence ima na vesti, sedaj Kostanjevci! Potem je že verjetno, da brca okoli sebe ter kriči in se brani. Ali resnica je resnica — „katoliško gibanje“ rodi le slabe sadove. Ljudstvo podivja, kjerkoli pride v dotiko z rimskimi doktorji. — Sedaj hočejo olupiti vso reč v Kostanjevici, ali resnica ostane resnica. — Čemu pa je prišla na pomoč stotinja vojakov? Čemu pa se je peljal neki častnik sam po orožnike v Komen? Iz tega se pač vidi, da nevarnost ni bila baš tako majhna ter da se veselica ni izvršila tako mirno, kakor laže „Slovenec“. — Psuje le radi tega, ker smo zopet razkrinkali posvečene zapeljivce ljudstva, pred katerimi z nova svarimo vse, zlasti pa mladeniče. Kdor se s temi ljudmi peča, je že z eno ного v luknji. To nam spričuje Miren, to nam spričuje Kostanjevica!

„Ostijar“ Weinberger iz Mirna je bil obsojen te dni na 8 dnij zopora radi žaljenja časti g. mirenskega župana. Pa ga čaka še nekaj. — Vse posledica „katoliškega gibanja“ in „krščanske organizacije“.

„Ostja, kristjani smo mi!“ — Ko se je bil unel na slavni katoliški veselici v Kostanjevici pretep, so jo popihali mirenski pevci „Orli“ s čepicami domov. So se pač bali, da se zgodi kaj takega, kakor svoj čas v Mirnu, radi česar so morali 4 v ječo na več mesecev. Ko so dospeli „Orli“ v Opatjeselo, jih je pričakovala množica ljudij, ki je kričala nad njimi: Ostja, kristjani smo mi! Ubogi „Orli“ so jo popihali osramočeni še bolj na vozu skozi vas. Ko so prišli domov, so rekli: Ako napravijo še 100 farških veselice, nikdar na nobeno ne gremo več! To je jedina pametna beseda, katero smo čuli doslej iz ust mirenskih ostjarjev. Prav bi bilo, da bi se spametovali ter ravnali po tem!

Bratno in pevsko društvo v Št. Andrežu priredi v nedeljo dne 17. septembra veliko veselico s plesom in igro. Opozarjajo se bližnja društva, da vpoštevijo za dan prireditvi svojih veselice. Natančnejši vsposed sledi. — Razvitje društvene zastave se je preložilo na prihodnjo spomlad.

Priljubljeni se velika komedija. — Slovenska deželna odbornika sta torej odstopila, in „Gorica“ je povedala, da je g. Jakoncič kot namestnik že vstopil v deželni odbor, dr. Gregorčič pa da vstopi. Glede na to povemo, da 3. Jakoncič o vsem tem nič ne ve. Prišli so celo že kmetje k njemu kot dežel-nemu odborniku, ali on jih je pač začudeno gledal ter jim povedal, da doslej še ne ve nič, da bi bil poklican v deželni odbor. „Gorica“ je torej zopet lagala. — Pripravlja pa se, kakor čujemo, nekako „sporazumljenje“, da bi se namreč slovenska odbornika premislila ter zopet vstopila v dež. odbor. Pajer seveda bi bil srčno vesel, če se izpolni ta njegova želja! Tu pa poseže najbrže vmes dr. Gregorčič, ki bo uplival „pomirjevalno“ tako, da ostane pri

starem. Nič se ni treba čuditi, če bomo čuli kar nakrat, da je prof. Berbut zopet deželni odbornik; o Klančiču imamo to mnenje, da ostane mož-beseda!

Gorica — „deutscher Besitz“. — V Gorico je kompetiral v službo učitelja risanja na realki neki slovenski slikar, strokovnjak prve vrste. Predložil je najboljša spričevala, tako da se mu ni niti potrebno zdelo storiti še kak drug korak v dosego službe. Ali kaj je moral izvedeti mož? Da službe, za katero je prošil, ne more dobiti zato, ker je — Slovenec! Gorica je — „deutscher Besitz“, se je reklo, torej mora biti zaprosena služba od-dana Nemcu!

Torej celo v Gorici poznajo že Nemci „deutscher Besitz“, in vlada ga pozna z njimi. Vlada pa stori, kar hoče, potom šolske oblasti, in tako se zapira pot Slovincem do bolj-sih služb! Pa ne le Slovincem, ampak ta — „deutscher Besitz“ zadeva istotako Lahe. Nad Lahe se tako mašuje tista neumna popustljivost nasproti Nemcem in tisto dobrikanje! Sedaj imajo tudi oni plačilo — „deutscher Besitz“ v Gorici! — Proti temu, da se vstvarja celo v Gorici sredi dežele, kjer nemščina ni deželni jezik, „deutscher Besitz“, moramo najodločneje protestovati, in z nami morajo protestovati tudi Lahe, saj jim veleva to lastna korist! Pozivljamo vse poklicane faktorje, da storijo proti tej „nemški posesti“ najenergičnejše korake, da se zavarujemo enkrat za vselej proti vsakemu „deutscher Besitz“ v naši deželi!

Strahovito se je blamiral kanalski kaplan Pečenko z „zahvalo“, naslovljeno na g. Gabrščeka v „Gorici“ od sobote. Mi povemo kaplanu Pečenku, da g. Gabrščeka ni bilo v Gorici, ko je izšla vest o sitnostih pri krstu Markičevega deteta, in ga tudi sedaj še ni. Iz tega pač razvidi kanalski podružnik svojo grozovito blamažo, ker se zadira v g. Gabrščeka, ki je odsoten, pa mu natvezuje razne reči, s katerimi ni imel nikakega opravila. Kdo more potem takemu človeku sploh še kaj verjeti!

Laški izlivači v Krnici. — V noči na nede-ljo je šlo več laških fantičev, članov „Circolo Apollo“, na Krnico. Po poti so se laški pobje napili vina, ko so prišli v Krnico, so pa začeli v tankajšnji gostilni razbijati in razsa-jati, da jih je gospodar komaj miril, da niso naredili kakega velikega škandala. Nič ni pomagalo laškim divjakom iz Gorice prigovarjanje, naj mirujejo, ker je v hiši neka ženska nevarno bolna, le naprej so tulili, slednjič je gospodar vrgel te sinove „avite kulture“ na cesto. Ali tu so začeli bombardirati hišo s kamenjem. — Kaj takega na slovenskih tleh. Kaj tu bilo nikogar, da bi bil malo zrahljal kosti laškim drznežem!

Bratno in pevsko društvo v Gabrjrah pri Ajdovščini priredi v nedeljo dne 17. sept. veselico s petjem, igro in plesom.

Ker sta na sumu radi goljufije, sta bila aretirana Anton Frankovič, agent iz Gorice, in njegova ljubica M. Boldarini iz laškega Vidma.

Listnica. — G. dop. v N. — Nekaj prihodnjic!

Vojna med Rusi in Japonci.

Mirovna pogajanja.

V seji mirovne konference 18. t. m. se je ves dan razpravljalo o točki 11. japonskih pogojev, ne da bi se doseglo sporazumljenje: vsled tega se je točka za sedaj izločila ter se sprejela točka 12. o ribarstvu ob ruskih nabrežjih. Nato se je konferenca odgodila do 28. t. m. Odgedatev pa se smatra za konec pogajanjem. Japonska računa vsled tega na novo posredovanje predsednika Roosevelta. Japonski finančni agent Kanego se je še istega dne peljal k Rooseveltu v Oysterbai baje kot mikadov zaupnik. In res je kmalu nato brzo-javil Roosevelt ruskemu mirovnemu pooblaščenca Rosenu, naj ga pride obiskat v Oysterbai, ker mu ima sporočiti nekaj izredno za-upnega. Gotovo se je Roosevelt obrnil v Tokio in Petrograd, naj se konferenca ne razide brez uspeha. Za predajo Sahalina bo Rusija skoraj gotovo pridobiti, toda ako bo Japonska še vkljub temu zahtevala vojno odškodnino, se pogajanja takoj razbijejo. Povoljni izid mirovne konference je potemtakem v japonskih rokah. V zadnji seji mirovne konference Komura sicer ni povedal, koliko vojne odškodnine za-hteva Japonska, toda napram Viteju je izjavil, da je veljala Japonce vojna po deset milijonov frankov vsak dan, a vseh vojnih dnij je 500. — Vite in Komura sta na koncu svojih po-oblastil. Ako ne ne dobita do torka novih, obsežnejših pooblastil in navodil, morala se bo

napovedana seja odložiti, ali pa sploh ne bo več seje, temuč se vojna nadaljuje.

Mirovna pogajanja razbita?

Skoro ni več dvoma, da se mirovna po-gajanja razbijejo. Japonska ne odneha za no-beno ceno od znanih zahtev, Rusija pa tudi ne odstopi Sahalina ter ne plača vojne od-škodnine. — Vrhu vsega tega se čuje z vso gotovostjo, da pride v kratkem v Mandžuriji do velike bitke. Japonska armada se je baje čudovito pomnožila, Linevič ima okoli 500.000 mož. —

Razgled po svetu.

Nov program za rešitev ogrske krize. — Fejevary je predložil cesarju nov program za re-šitev krize. Navsetuje uvedbo teritorialnega sistema za armado ter razširjenje madjarščine kot službeni in polkovnik jezik pri ogrskih pol-kih, uvedbo ogrskih emblemov, rabo madjar-ščine pri vojaških sodnijah. Madjarščina dobi pri ogrskih polkih prvo veljavo. Za te kon-cesije zahteva Fejevary pomnožitev aktivne armade in nov brambeni zakon.

Nesreča v podzemski jami blizu Opčín. — Tr-žaški dijaki, realci, Graziadio Cassab, Fran Bastiancich in Ivan Giralidi so šli v petek po-poldne na Opčine. Namenjeni so bili, da grejo pregledat podzemsko jamo, „Jazbino“. Pred odhodom so tudi vsi trije povedali svojim starišem, kam da so namenjeni. V soboto v jutro okoli 6. ure je pastir Anton Danev z Opčín gnal živino na pašo. Prišedši v bližino jame, je začul neko vpitje. Šel je bližje jame in se prepričal, da nekdo iz jame kliče na pomoč. Oglasil se je, potem pa šel naglo proti vasi, do obvesti ljudi. Mej potjo je srečal polj-skega čuvaja Frana Mesarja in temu je pove-dal o vpitju, katero je slišal iz jame. Mesar se je hotel najprej prepričati, če je res, kar je dečko trdil. Šel je torej k jami in zaklical vanjo. Takoj se mu je iz jame odzval glas v italijanskem jeziku: Pomagajte! Rešite nas! Smo lačni! Ob enem je pa Mesar opazil vrvi, ki je bila privezana za neko bližnje drevo in ki je visela v jamo. — Na to je šel Mesar takoj v vas in tam obvestil župana, a ta je obvestil načelnika ondotne orožniške postaje. Šli so potem vsi k jami in nesli s seboj jedi in pijače, da so jih po vrvi spustili ponesrečen-cem v jamo. Telefonirali so po gasilce. Boegan, člen plan. ital. društva, je po vrvi lestvi zlezal v jamo in se kmalu vrnil z enim ponesre-žencev. Bil je to Ivan Giralidi. Boegan se je zopet vrnil v jamo in prišel zopet iz nje z Bastiancichem. Cassaba pa ni bilo. Pač bil je tudi Cassab, a bil je v drugem, za kakih 15 m globokejem oddelku jame, odkoder so ga slednjič potegnili — mrtvega. — V petek po-poldne ob 5. uri so bili prišli vsi trije k jami. Privezali so vrvi k drevesu in se po njej spustili v jamo. Ob 6. uri so bili vsi trije v jami. Pregledali so isto v vseh strani. Za tem so sklenili, da grejo iz jame. Prvi je za-čel plezati po vrvi iz jame Giralidi. A ta vrvi je bila gladka, in ko je preplezal nekoliko metrov, so je moral spustiti nazaj, ker so mu bile moči odpovedale. Za njim je poskušal Bas-tiancich, a tudi njemu so kmalu odpovedale ter se je spustil nazaj. Tedaj si je pa Cassab sezul čevlje in se spustil na vrvi. Plezal je to-liko, da je nista tovariša več videla in da se jima je zdelo — da mora biti kmalu na vrhu. Na enkrat sta pa začula grozen krik in za tem zamolklo bobnenje, kakor bi bilo nekaj padlo in se torkljalo v drugi oddelek jame in potem kakor padec nečesa težkega. Šla sta na rob, ki deli prvi oddelek jame od drugega, in tam sta poslušala, a slišala nista nič. Vsa pre-strašena sta se stisnila v kot in molčala in trepetala.

Lep hišni gospodar. — Verly, lastnik ve-like, obsežne hiše v Villette v Parizu, je vrgel s svojo ženo na ubogo bolno revo, ker ni mogla plačati stanarine, skozi okno. Pri padcu je zadobila reva težke telesne poškodbe. Za-konska Verley sta morala bežati, ker ljudstvo ju je hotelo raztrgati.

Požar v Trstu. — Pogorela je prodajal-nica jestvin trgovca Mahmeta v ulici Crosada 12. Škode 10.000 K. Mahne je zavarovan.

Obešenega so našli v Trstu za streliščem 29 letnega dninarja Iv. Milovca iz Starega-grada v Dalmaciji. — Pod zeleniškim mo-stom na istrski cesti v Trstu pa so našli obe-šenega 52 letnega mehanika Ivana Piva iz Gradišča ob Soči.

V Rusiji. — V Varšavi je na vršelskih železnica promet ustavljen. Pričakuje se, da se zgodi to tudi na drugih črtah. Splošen štrajk preti v Varšavi, Lodzu in še v neka-terih drugih krajih. Nad vso Kurlandijo je raz-glašeno vojno stanje.

Protiv avstrijski himni na Ogrskem. — Iz Bu-dimpešte javljajo, da je mesto Szegedin izdalo na vse municipije okrožnico, v kateri jih po-zivlja, naj protestujejo proti avstrijski himni. Okrožnica pravi, da je Ogrska avtonomna dr-žava, neodvisna, da je torej sviranje himne inozemske države povodom uradnih svečanosti žaljenje neodvisnosti ogrske države, ne glede na dejstvo, da himna spominja Madjare na absolutistično vladno. Zato se municipiji vabijo, naj se upro proti temu, da se avstrijska himna svira med verskimi obredi, procesijami in ob-prilik drugih svečanosti.

Ustava na Ruskem.

Toliko pričakovana ustava na Ruskem je končno le proglašena. Ustava bo odgovarjala povsem današnjemu socialnemu, kulturnemu in narodnogospodarskemu stanju Rusije.

Manifest, katerega je izdal car, se glasi:

„rusko carstvo se je konstituiralo in vtrdilo zbog nezrušljive solidarnosti carja z narodom in naroda s carjem. Sporazumljenje in jedinstvo med carjem in narodom tvori-ta veliko moralčno silo, ki je v teku stoletij vstvarila Rusijo, da jo brani proti vsem napadom, in tvori-ta do sedaj jamstvo za jedinstvo, neodvisnost, celotnost, materijalno blagostanje in duševno razvijanje v sedanjosti in v bo-dočnosti. Z Našim manifestom od dne 26. fe-bruvarja smo pozvali vse zveste sinove domo-vine na tesno sporazumljenje v svrhu, da se spopolni državna organizacija, določivši trdno red notranjega življenja, in takrat nam je bila skrb spraviti v sklad javne volilne institucije z vladnimi oblastnjami in odpraviti mej njimi vladajoča nesporazumljenja, ki so se tako ne-srečno občutila v normalnem teku državnega življenja. Naši predniki, carji samodržci, so vedno razmišljali, kako bi dosegli ta cilj. Se-daj je došel čas, da se sledi njih dobrim na-menom in da se pozove izvoljence vse ruske dežele, da se trajno in delavno udeležo izde-lovanju zakonov in da se v to svrhu pridoda višjim državnim institucijam posebni posveto-valni zbor, kateremu bodi naloga preliminarno izdelovanje zakonskih načrtov in razpravljanje o istih ter pretresanje državnega proračuna. Radi tega smo smatrali pripravno — obravn-ivši temeljni zakon, ki vzdržuje avtokratično oblast — ustanoviti „Gosudarstvennajo dumo“ in odobriti red za volitve v to „dumo“, raz-širivši veljavnost teh zakonov na vse carstvo z edinimi izjemami, ki se bodo smatrale po-trebnimi za nekatere kraje, ki se nahajajo v posebnih odnosjih.

Glede udeležitve delegatov velike vojvodine Finlandije na delih „Gosudarstvenaje dume“, tičočih se carstva na splošno, a te vojvodine posebno, odredimo posebne mere. Istočasno smo ukazali ministru za notranje stvari, da nemudoma predloži Našemu odo-brenju volilni red na „Gosudarstvennajo dumo“, tako, da se bodo mogli zbrati poslanci guber-nij in vojaške provincije ob Donu najkasneje sredi meseca januarja leta 1906.

Pridružujemo si popolnoma skrb za spo-polnjenje organizacije „Gosudarstvennaje du-me“. Kadar nje bitstvo dokaže potrebo spre-memb v zadostitev zahtevam časa in blago-stanja carstva, bomo Mi gotovo dali o pri-pravnem času potrebna navodila.

Mi smo uverjeni, da se izvoljenci vsega zaupajočega naroda, pozvani na udeležbo za-konodajnih del in na vlado, izkažejo pred vso Rusijo vrednimi carskega zaupanja; po kate-rem so bili povabljeni sodelovati na tem ve-likem delu, ki je v popolnem skladu z osta-limi institucijami; a od nas ustanovljene car-ske oblasti bodo vedno koristonosno in z vne-mo sodelovale našim delom za blagor naše velike skupne matere Rusije, za utrjenje je-dinstva, varnosti in velikosti carstva, kakor tudi za mirnost in prospevanje naroda.

Proseči Gospodovega blagoslova nad deli institucije, ki smo jo Mi ustanovili, in z ne-omajnim zaupanjem v božjo milost in nezmot-ljivost zgodovinskih usod, ki jih je v Božja Prevdnost določila naši dragi domovini, upamo za trdno, da Rusija s pomočjo Boga vsemo-gočega in z združenimi silami vseh svojih si-nov zmagonosno izide iz težkih poskusenj, ki jih trpi sedaj, in da se njena moč prerodi v veličini in slavi svoje tisočletne zgodovine.

Dano v Petrovem dvoru dne 6/1. av-gusta 1905. l. in 11. l. Našega vladanja.

Manifestu so pridružani členi, ki določajo točno delokrog dume. Členi dume imajo po-polno svobodo mnenja in govora v vseh vpra-šanjih. Volitve so tajne.

Velik vojaški koncert

tukajšnjega pešpolka št. 47

v prid penzijskemu fondu vojaških kapelnikov

je danes

na vrtu hotela „UNION“.

Začetek ob 8.30 zv. -- Vstopnina 50 vin.

Razpis.

Za Vilharjev spomenik v Postojni se razpisuje kamenoseško delo. Rabilo se bode približno 14 m² kraškega kamnja, ki se na prostem dobro vzdrža.

Natančne podatke o podstavku, obliki in velikosti kamnja daje akademski kipar g. Al. Repič na Vrhpolju pri Vipavi, kateri ima tudi pomožni model spomenika.

Pismene ponudbe naj se pošljejo do 8. septembra t. l. odboru za Vilharjev spomenik v Postojni, kjer dobó ponudniki načrt spomenika in druga potrebna pojasnila.

Notranjski odbor za Vilharjev spomenik

v Postojni, dne 19. avgusta 1905.

Pivovarna Gorjup v Gorici

Tržaška ulica in ulica Rossini.

V nedeljo dne 27. avgusta 1905 bode

VELIKI JAVNI PLES

Začetek ob 5. uri popoldne.

Ostoppina 20 vin, vojaki 10 vin., otroci vstopnine prosti.

Ples brez vstopnine

Ako hočete zares

kupiti, vedno solidno in lepo blago po primerno nizkih cenah in se ne pustiti samo radi nizkih cen slepiti, Vam morem s prepričanjem zagotoviti, da se blagovolite obrniti zaupno, v Vašo popolno zadovoljnost, ob vsaki potrebi do domače tvrde

J. ZORNIK - Gorica

sedaj Gosposka ulica št. 10.

ki nudi največjo zalogo vedno zadnjih novosti krasnih okraskov za obleke perila in ovrtnice za gospode, solčnikov, dežnikov, svil, modercev, predpasnikov, pasov itd.

Zaloga vseh potrebščin za g. šivilje in krojače.

F. Podberšič,

avtoriz. kamnoseški mojster, Gorica, Tržaška ulica št. 17.

— Priporoča —

se slavnemu občinstvu za bližajoči se vseh vernih duš dan

— svojo bogato zalogo —

različnih nagrobnih spomenikov, bodisi priprostitih ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više.

Trgovsko-obrtna registrovana zadruga

z neomejenim jamstvom v Gorici.

V svojem „Trgovskem Domu.“

TELEFON ŠT. 80.

Hranilna vloga obrestuje po 4 1/2%, — večje, stalno naložene najmanj na jedno leto, po dogovoru — Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez iz gube obresti. — Rentni davek plačuje zadruga sama.

Pozojila daje na poroštvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, — proti vknjižbi varščine tudi na 10-letno odplačevanje adružalski vplačujejo za vsak delež po 1 krono na teden, t. j. 260 kron v petih letih. Po zaključku petletja znaša vrednost deleža 300 kron.

Stanje 31. decembra 1904:

Deleži: a) podpisani K 1.058.400,—
b) vplačani 319.684,—
Dana pozojila 1.900.302,—
Vloge 1.991.340,—

Dražbeni oklic.

Bo dne 27. oktobra 1905 dopoldne ob 9. uri pri spodaj oznamljeni sodnji, v izbi št. 7 dražba 1., 2. telesa vložka 118 d. o. Grgar in 1. telesa vložka 376 d. o. Grgar z realnim bremenom služnosti stanovanjskih in žitnih pravic na korist Ane Juretič roj. Plesničar.

Skupine, ki so prodati na dražbi:

1. skupina: 1. telo vložka 118 Grgar (to je hlev z. p. 671 — njivi z. p. 671 v Dragi in z. p. 471 v Pustali — gozdi z. p. 1487 1/2 in 1488 1/2 v Pustali —) kateremu je določena vrednost na K 378 in najmanjši ponudek znaša za to telo K 252.

2. skupina: 2. telo vložka 118 Grgar (t. j. hiša v Zagorji politič. št. 182 in zemlj. parcela 164) kateremu je določena vrednost na K 303 in najmanjši ponudek znaša 202 K.

3. skupina: edino telo vložka 376 d. o. Grgar (to je njiva na Križnem z. p. 585 in njivi v Vodnicah 678 1/2, 798 z. p. travnik Srednji Breg z. p. 831 1/2, in travnik Lenišče z. p. 1124 in vrt pri hiši z. p. 952) kateremu telesu je določena vrednost na K 1488 in najmanjši ponudek znaša K 992. Pod temi zneski najmanjših ponudkov se ne prodaje. — Dražbene pogoje ki se odobrujejo in listine, ki se tičejo nepremičnin (zemljiško-knjižni izpisek, izpisek iz katastra, cenitvene zapisnike t. d.) smejo tisti, ki žele kupiti, pregledati pri spodaj oznamljeni sodnji, v izbi št. 8 med opravljenimi urami. —

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodnji najpozneje v dražbenem obroku pred začetkom dražbe, ker bi se sicer ne mogle razveljavljati gledé nepremičnine same. —

O nadaljnjih dogodkih dražbenega postopanja se obvestijo osebe, katere imajo sedaj na nepremičninah pravice ali bremena ali jih zadobé v teku dražbenega postopanja, tedaj samo z nabitkom pri sodnji, kadar niti ne stanujejo v okolišu spodaj oznamljene sodnje niti ne imenujejo tej v sodnem kraju stanujočega pooblaščenca za vročbe.

C. kr. okrajna sodnja v Gorici, odd. III.
dne 2. avgusta 1905.

Andrej Fajt pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gus. št. 2.

filijalka v isti ulici št. 20.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmarce, poroke itd. Vsa naročila izvršujejo točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške pince, potlice itd.

A. vd. Berini - Gorica

Šolska ulica št. 12

velika zaloga oljkega olja

prve vrste

rajbelskih tvrdk iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: K —56,— 64,—72,—80,—88,—96,—112,—120,—136,—144,—160,—180,—200,—

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštno prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja a polno

Pravi viniki kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Odlikovana pekarija in sladčičarna.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu v (lastni hiši.)

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrožbo po jako zmernih cenah.

Prodaja tudi različne moke.

5 kron in še več zaslužka na dan.

Družba za domača dela in strojev za pletenje.

Iščejo se osebe obojega spola za pletenje na našem stroju. Lahko in hitro delo skozi celo leto. Ni treba nobenih znanostij. Se ne gleda na oddaljenost in delo prodajamo mi.

Družba za domača dela in strojev za pletenje Tomaz H. Whittick & Co — Praga trg sv. Petra 7. I. 434. — Trst, ul. Campanile 13—434.

Prva konsumna zaloga olja

Henrik Curiel

Tekališče Jos. v rdi 42. GORICA Tekališče Jos. Verdi 42.

Specialiteta oljkega olja

Jedilno olje po 28 kr.

Srednje vrste à 32 kr. liter	
fine	36 " "
iz Istre	40 " "
" Corfu	48 " "
" Bari	56 " "
" Molfette	64 " "
" Provence	72 " "
" Monte	
" S. Angelo	80 " "
" Luke	96 " "

Sprejemajo se naročila v posodah od 5, 10, 15 litrov, katere se prepusti stranki, dokler jih zabi.

Brezplačno pošiljanje na dom.

„Narodni kolek“

koleke, pošne znamke in vse

poštne vrednostnice prodaja

knjigarna

A. GABRŠČEK.

Gorica • Gorica

Hôtel

„pri zlatem jelenu“

v trgovskem središču nasproti nadškofijski palači. — Sobe za prenočišča po zmernih cenah. — Velik jedilni salon, poleg stekleni salon s teraso. — V poletnem času prijeten vrt z verando. — Sobe za klube, društva, za sklenjene družbe. — Izborna kuhinja. Domača in ptuja vina. Izvirno pilzensko »prazdroj«-pivo.

ZBORI

moški in mešani.

ŠEST MOŠKIH ZBOROV, uglasbil Anton Nedved. 1. Pevčeva molitev. — 2. Ljubezen in pomlad. — 3. Lahko noč. — 4. Planinsko dekle. — 5. Popotna pesem. — 6. Pri poroki. (G. M. 1889.) K 1-10

OSEM MOŠKIH ZBOROV, uglasbil Anton Nedved. 1. Zastaveniška (kantata). — 2. Ponočni pozdrav. — 3. Ne zabi me. — 4. Podoknica. — 5. Ko gledam ti v oči. — 6. Dekletu. — 7. Nagrobna pesem. — 8. Avstrija moja. (G. M. 1891.) K 1-10

SEDEM MOŠKIH GLASOV, uglasbil P. Hugolin Sattner. 1. Zjasi zvezde mu temne! — 2. Kakor nekaj (čvetospev). — 3. Pogled v nedolžno oko. — 4. Za dom med bojni grom. — 5. Zdravilca. — 6. Veseli zbor. — 7. Na planine (Partitura s štirimi glasovi). (G. M. 1894.) K 2-50

NA VRELU BOSNE. Velik moški zbor. Uglasbil F. S. Vilhar. (G. M. 1900.) K 1-60

NAPEVI ZA ČVETERO IN PETERO MEŠANIH GLASOV, zložil P. Hugolin Sattner. 1. Nazaj v planinski raj. — 2. Po zimi iz šole. — 3. Studenčka. — 4. Majniku v pozdrav. — 5. Detetu. — 6. Opomin k petju. (G. M. 1888.) K 0-70

NAPEVI ZA 4 IN 5 GLASOV, zložil Anton Nedved. 1. Oblakom. — 2. Na goro. — 3. Nazaj v planinski raj! (G. M. 1887.) K 0-70

NAPEVI ZA 4 IN 5 MEŠANIH GLASOV, zložil Anton Foerster. 1. Ah, ni li zemljica krasna? — 2. Domovina. — 3. Naše gore. (G. M. 1897.) K 0-70

TRJE MEŠANI ZBORI, uglasbil Anton Nedved. 1. Naša zvezda. — 1. Veseli pastir. — 3. Vjoličin vonj. (G. M. 1891, XXII.) K 1-10

TRJE MEŠANI ZBORI, uglasbil Stanko Pirnat. 1. Naša zvezda. — 2. Bog je moj ščit. — 3. Oblaku (6-glasen mešan zbor). (G. M. 1898, XXVIII.) K 1-30

DVA MOŠKA IN DVA MEŠANA ZBORA. 1. Občutki, moški zbor s samospemom za bariton, zložil Jakob Aljaž. — 2. Pomlad in jesen, moški čvetospev, zložil Stanko Pirnat. — 3. Kitica, mešan čvetospev, zložil Anton Foerster. — 4. Zalost, osmeroglasen mešan zbor, zložil Stanko Pirnat. (G. M. 1895, Partitura s 6 glasovi.) K 3-10

DVA MEŠANA ZBORA, uglasbil P. Hugolin Sattner. — 1. Vrba. — 2. Naša pesem. (Partitura in glasovi.) (G. M. 1898, XXIX.) K 1-30

VZPOMLADNA PESEM, velik mešan zbor, uglasbil Stanko Pirnat. Partitura in glasovi (G. M. 1898, XXVII.) K 2-10

LJUBICA. Mešan zbor, zložil Anton Foerster. (Partitura in glasovi.) (G. M. 1894, XXV.) K 1-70

VENEC VODNIKOVIH IN NA NJEGA ZLOŽENIH PESMIJ, za moški, mešani zbor, samospem, s klavirjem. Druga izdaja. Uglasbil A. Foerster. (G. M. 1891.) K 2-10

MAT. HUBAD. a) Slovenske duhovne pesmi iz 16. in 17. stoletja. (Mešani zbori.) — b) Slovenske narodne pesmi. — 1. Rožmarin. — 2. Sem slovenska deklica. — 3. Srečno, srečno ljubeča moja. — 4. Čukova ženitev. — 5. Bom šel na planine. — 6. Potrkan ples. (Mešani zbori. Partitura in zbori.) (G. M. 1900, XXXI.) K 3-20

SLOV. NARODNE PESMI, harmonizoval in za koncert priredil Mat. Hubad. 1. Stoji, stoji tam Beligrad. — 1. Ko b' sodov ne b' lo. — 3. Zmiraj vesel. — 4. Lovska. — 5. Je pa davi slan'ca padla. — 6. Prišla je miška. — 7. Luna sije. — 8. Bratci veseli vsi. — 9. Ljubca povej, povej! — 10. Škrjanček poje, žvrgoli. (G. M. 1894.) K 2-50

SLOVENSKE NARODNE PESMI, za koncert priredil Stanko Pirnat, besede uredil prof. Ant. Stritof. 1. Miličino slovo. — 2. Delaj, delaj dekle pušljice. — 3. Bom šel na planince. — 4. Na Gorenjskem je fletno. — 5. Po noč' budin. — 6. Kak lušno je po let'. — 7. Bog je stvaril zemljico. — 8. Kadar boš na rajžo sel. — 9. Zvedel sem nekaj novega. — 10. Kukavica. — 11. Glej, glej, kak' mimo gre. — 12. Jaz pa pojdem na Gorenjsko. — Večinoma so mešani zbori. (Sch.) K 2-40

33 MEŠANIH IN MOŠKIH ZBOROV, uredil Matej Hubad. — To je velik zbornik dovršenih večjih ali manjših skladb, primernih za vsa možna prilika. (G. M. 1903.) K 8-20

JADRANSKI GLASOVI. Zbirka moških zborov in čvetospevov, zložil Anton Hajdrih. 1. Slava Slovincem. — 2. Mladini. — 3. Cerkvica. — 4. Pod oknom. — 5. Lahko noč. — 6. Slovo od lastovke. — 7. Jadransko morje. — 8. Nisem Nemec, dekle lepo. — 9. V tihli noči. — 10. Pri oknu sva molče slonel. — 11. Zagorski zvonovi. — 12. Mornarjeva tožba. (G. M.) K 3-10

GORSKI ODMEVI. Zbirka moških zborov in čvetospevov, uglasbil Janez Laharnar. 1. Mi vstajamo. — 2. Moja domovina. — 3. Bratje, v koljo se vstopimo. — 4. Napitnica. — 5. Slovan na dan. — Lovčev slovo. — 7. Z vencem tem ovenčam Slavo. — 8. Vinski hram. — 9. Dijaška. — 10. Naša zvezda. — 11. Lahko noč. (G. M.) K 0-24

SLOV. NARODNE PESMI (mala oblika) 1. Zbirka Malenšek-Gerbič, 17 pesnj. (G. M.) K 0-24

2. Martin Bajuk, 35 pesnj. (G. M.) K 1-

3. Janko Žirovnik, a) I. zvezek, 50 pesnj., vezano K 1-20

b) II. zvezek, 30 pesnj. K 1-

Papir za smotčice

(cigarete.)

Na drobno in na debelo so vedno na razpolago te vrste:

Abadie (riz in laily) — Aida — Aristocratique Club — La Fleur — Job Rival — Regal.

Zaloga higijeniških „Rossijskih giljz“ iz Odese, pa tudi drugih vrst, za izdelovanje smotčic. — Medena cevka za izdelovanje smotčic.

Prekupcem izdaten popust.

Knjigarna in papirnica
A. Gabršček v Gorici.

Slovanska knjigarna

A. GABRŠČEK v Gorici

priporoča naslednje knjige in muzikalije:

Album „Kranjsko v slikah in opisih“, eleg. vezan 4 K.

Aleksandrov: Pesmi in romance, broš. 3 K 50 h, eleg. vez. 5 K.

Aškore A.: Zlatorog, planinska pravljica iz Trente, broš. 1 K 60 h, eleg. vez. 3 K.

Cankar Ivan: Vinjete, broš. 3 K 60 h, eleg. v platno vez. 4 K 60 h.

Jakob Ruda, drama, broš. 1 K 20 h.

Za narodov blagor, komedija; broš. 2 K, eleg. v platno vez. 3 K.

Knjiga za lahkomiselne ljudi, broš. 2 K 50 h, eleg. v platno vez. 3 K 50 h.

Kralj na Betajnovi, drama; 2 K.

Erotika, II. izdaja; broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.

Hiša Marije Pomočnice, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 50 h.

Gospa Judit, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.

Cehov Anton: Momenti, broš. 3 K, eleg. vez. 4 K.

Jelovšek Vlad.: Simfonije, broš. 2 K.

Jelovšek Ernestina: Spomini na Prešerna, broš. 2 K, eleg. v platno vez. 3 K 40 h.

Dr. Ilešič Fr.: Prešeren in Slovanstvo, 70 h.

Kaj hočemo? Poslanica slov. mladini, broš. 50 h.

Kersnik Janko: Zbrani spisi.

I. sešitek. Ciklamen, broš. 2 K 50 h.

II. sešitek. Agitator, broš. 2 K 50 h.

III. sešitek. Na Žerinjah, broš. 2 K 50 h.

IV. sešitek. Lutski ljudje, Testament, broš. 2 K 50 h.

V. sešitek. Rošlin in Vrjanko, 2 K 50 h.

VI. sešitek. Jara gospoda, Očetov greh, broš. 2 K 50 h.

VII. in VIII. sešitek. Gospod Janez, Kmetске slike, Humoreske, Povesti za ljudstvo, broš. 5 K.

Kersnik Janko: Zbrani spisi. Vezana izdaja. V platno vez. po 6 K, v fini pol franc. vezbi po 7 K.

I. zvezek: Ciklamen in Agitator.

II. zvezek: Na Žerinjah, Lutski ljudje in Testament.

III. zvezek: Rošlin in Vrjanko, Jara gospoda in Očetov greh.

IV. zvezek: Gospod Janez, Kmetске slike, Humoreske, Povesti za ljudstvo.

Kette Dragotin: Poezije, eleg. vez. 4 K 40 h. (Razprodano; nova izdaja se pripravlja.)

Kocbek Fran: Pregovori, prilike in reki, 60 h.

Dr. Krek Gojmir: Anton Aškerc, Studie. broš. 1 K 60 h.

Kveder Zofka: Iz naših krajev, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 4 K.

Murnik Rado: Navihanci, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 3 K 50 h.

Murnik Rado: Bucek v strabu, broš. 70 h.

Prešernove poezije. Uredil A. Aškerc. broš. 1 K 40 h.

Elzevir izdaja 3 K.

Dr. Sorli Ivo: Človek in pol, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 3 K 50 h.

Trdna Franc: Bahovi buzarji in Iliri, broš. 3 K, eleg. vez. 4 K 50 h.

Bajke in povesti I, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.

Vasičeva M.: Dobra kuharica, v platno vezana 6 K, 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Vseučilniški zbornik, broš. 4 K.

Zupančič Oton: Časa opojnosti, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K.

Zupančič Oton: Čez plan, broš. 2 K, eleg. v usnje vez. 3 K.

Zoologijski atlant. Sestavil II. Loutemann. Slovenski mladini razložil A. Pavlin. 24 tabel s 255 koloriranimi slikami in 57 strani besedila. Trdo vez. 6 K.

Lobri otroci. Kolorirane slike s pesmicami. Za najnežnejšo mladino. Cena 24 h.

Naše domače živali. Kolorirane slike iz domačega živalstva brez besedila. Broš. 40 h.

Drobiž v podobah. Cena navadnih izdaji 40 h.

Drobiž v podobah. Leporello-izdaja (slike so napete na močni lepenci s platnenimi hrbtji, in sicer na eni strani „Drobiž“, na drugi pa „Naše domače živali“). Cena 1 K 50 h.

Nočeva barka. Živalstvo v podobah s pesmicami. Kolorirana izdaja. Cena 1 K 50 h.

Sladki orehi. Računski primeri v slikah in pesmicah. Cena kolorirani in karton. izdaji 1 K 60 h.

Muzikalije:

Podoknica iz Teharskih plemičev za klavir. Hoffmeister K., 1 K.

Pesmi za visoki glas s spremljevanjem klavirja. Hoffmeister K., 1 K 50 h.

Trije jahači, melodram za klavir. Hoffmeister K., 1 K.

Zvezdica, polka mazurka za klavir. Volarič II., op. 9. 90 h.

Slovenske narodne pesmi. Pirnat Stanko, partitura 3 K 40 h. — Posamezni glasovi po 40 h.

Tri Aškercove balade, zložil Risto Savin. 2 K 40 h.

Zimska idila. Balada za srednji glas. Risto Savin. 1 K.

Pod oknom. Samospjev za bariton, dr. Gojmir Krek. 1 K 60 h.

Pozdrav Gorenjski, valček za klavir. Parma Vikt. 2 K.

Bela ljubljana, valček za klavir. Parma Viktor. 2 K 40 h.

Album slovenskih narodnih napevov za klavir. I. zvezek, Gerbič Fran, 3 K.

Album slovenskih narodnih napevov za klavir. II. zvezek, Gerbič Fran, 3 K.

Možiček. Eno dejanska pantomima za klavir. Ipavec. 5 K.

Tri pesmi za en glas s spremljevanjem klavirja. Lajovic Anton, 2 K 50 h.

Legijonarji. Uglasbil V. Parma.

I. Zapoji mi, ptičica, glasno. Pesem za soprano klavirjem. 1 K 20 h.

II. V petju oglasimo. Moški zbor s klavirjem. 1 K 80 h.

III. Kuplet za moški glas s klavirjem 1 K.

IV. Romanca. Za tenor z moškim zborom in klavirjem. 1 K 80 h.

V. Ptica. Za soprano s klavirjem 1 K 20 h.

VI. Šok vas. Koračnica. Za petje s klavirjem 1 K 20 h.

Rokovnjači. Uglasbil V. Parma.

I. Uvertura za klavir 2 K 50 h.

II. Kuplet za moški glas s klavirjem 1 K.

III. Zora vstaja. Za soprano 1 K.

IV. Očetih deklic prsa bela. Sopran z mešanim zborom in klavirjem 2 K.

Mladi vojaki. Koračnica za klavir. Uglasbil V. Parma 1 K 20 h.

Ista za citre 1 K.

Zdravilce. Za samospjeve s klavirjem. Uglasbil V. Parma 3 K.

Triglavske rože. Valček po slovenskih napevih za klavir. Uglasbil V. Parma 2 K 50 h.

Slovenske cvetke. Potpourri po slovenskih napevih za klavir. Zložil V. Parma 3 K.

Za citre:

Venec slovenskih pesnj. za citre. Mešiček Jos. II natis, 1 K 40 h.

Slovenski citrar št. 1. Mešiček Jos. Narodna K. račnica, 80 h.

Slovenski citrar št. 2. Koželjski Fr. S., Na v. fantaz., 90 h.

Pouk v igranju na citrah. Koželjski Fr. S. I. zvezek 3 K, II. zvezek 3 K, III. zvezek 2 K 60 h.

Največja zaloga slik

v modernih in antiknih okvirjih, — umetniške vrednosti. — Slike prvih slovanskih slikarjev. — Nabožne slike slovečih slikarjev. — francoske, angleške in ameriške gravure velike umetniške vrednosti v okvirjih po želji odjemnikov.

Razstava slik v I. nadstropju, v prostorih tiskarne.

Knjigarna in trgovina z umetninami

A. Gabršček v Gorici.

Zemljevid

poknežene grofije Goriško in Gradiško s

Prstom in okolico

narisal E. Bombig

izdala in založila Slovanska knjigarna

A. Gabršček v Gorici.

Nategnjen na platno s palicama zgoraj in spodaj (obseg 90x130 cm) s poštino vred K 9.—

Isti zemljevid ukusno opremljen z oglašji narodnih tvrdk, tudi na platnu in s palicama, s poštino vred K 5.—